

KATALUNA ESPERANTISTO

Monata Esperanta Gazeto

JARO VII^a : MARTO 1916

REDAKCIO KAJ ADMINISTRACIO DE "KATALUNA ESPERANTISTO"

== PALLA, 8, PRINCIPAL : BARCELONA ==

Honora Direktoro : FRED. PUJULÀ

<i>Direktoro</i>	JOSEP GRAU
<i>Redakcia sekretario</i>	ESTANISLAU PELLICER
<i>Redaktoroj</i>	ARTUR DOMENECH JOSEP VENTURA
<i>Administristo</i>	JOSEP SERRAT
<i>Administracca sekretario</i>	JOAN AMADES

KUNLABORANTOJ

Narcís BOFILL (Palma de Mallorca).—Manuel BORDAS (Barcelona).—D-ro Jacinto BREMIÓN (Barcelona).—D-ro Josep CASANOVAS (Girona).—D-ro Joaquim COLL (Barcelona).—Delfi DALMAU (Bahia Blanca, Rep. Argentina).—Victor O. DE ALLENDE (Bilbao).—Félix DIEZ (Bilbao).—Josep DOMENECH (Reus).—Gustau GALCERÁN (Vilanova i Geltrú).—Joan GILI (Barcelona).—A. NOVEJARQUE (Valencia).—Pastro Josep PLANAS (Barbarà del Vallès).—Joan ROSALS (Barcelona).—Eulalia ROSELL, Teresa ROSELL (Vilanova i Geltrú).—Josep ROSELLÓ (Sant Joan, Mallorca).

KORESPONDANTOJ

B. Castell (*Andratx, Mallorca*).—J. Felix Sureda (*Anglès*).—A. Romagosa (*Arbós del Penadés*).—P. Avellana (*Argelaguer*).—Petro M. Pamies (*Argentina*).—J. Armengol (*Armentera*).—R. Teixidó (*Badalona*).—J. Aulina (*Banyoles*).—J. Cardona (*Berga*).—F. Rubinat (*Borges Blanques*).—J. Jané (*Calafell*).—F. Barberó (*Flix*).—G. Menéndez (*Gijón*).—A. Mosella (*Igualada*).—B. Nogué (*Manlleu*).—J. Albagés (*Manresa*).—P. Domenech (*Martorell*).—R. Riera (*Misras*).—Ll. Santacana (*Molins de Rei*).—J. Vilà (*Olot*).—F. Sagrera (*Palafreuil*).—Petro Tomàs Alsina (*Prades*).—P. Llopert (*Queralt*).—E. Aguadé (*Reus*).—P. Solanas (*Rubi*).—R. Martorell (*Sabadell*).—E. Perras (*Sant Felip de Guixols*).—J. Rosal (*Sant Joan Les Fonts*).—P. Costa (*Santa Coloma de Farnés*).—J. Girona (*Silva del Camp*).—J. Vidal (*Tarragona*).—M. Solà (*Terrassa*).—E. M. Brú (*Tivissa*).—F. Guitart (*Vendrell*).—R-do P. Plana (*Ventalló*).—Petro Antón Ribas (*Vich*).—A. Robreño (*Vilafranca del Penadés*).

Nia devizo: *Maro estas gutoro*

KATALUNA ESPERANTISTO

OFICIALA ORGANO DE

Katalana Esperantista Federacio

FAJ DE Baska Esperanta Federacio

Redakcio kaj Administracio:

Palla, 8, principal : Barcelona

El sperto

RLEJ granda malamiko de espero estas tro alta memestimo. Sirnu vin bone kontraŭ ĝi, karuloj!

Kiom da personoj — allonge post sia eniro en nian rondon kvazaŭ eksentis, ke kaŭze de ilia aliĝo al nia ideo tiu ĉi *baldaŭ* plene venkos! Kiom multaj nur pro tia sento laciĝis kaj flankenlasis laboradon, tiel farigante peza balasto por la ceteraj!

Ne sola, en kia ajn socia rango, eminenteco de samideanoj igos triumfi nian ideon, sed grandeco kaj boneco ĝiaj. Certe, se ĉiuj eminentuloj en la mondo aliĝus al nia movado, venko kronus ĝin. Sed, bedaŭrinde, tia rezultato estas, kvankam nepre certa, neproksima.

Dume, inter ni, esperantistoj, valoras ĉiu persono nur laŭ la plenumita laboro. Nia tasko estas longa : estas pli bone marŝi firme, ol rapide, se rapideco malutilas al fortikeco. Ni ĉiuj, ĉiu ĉi ni, valoras kaj valoros kiel unu, ĝis kiam venko estos kroninta nian klopodon, — nia kaj de niaj posteuloj. Tiam, nur tiam, bone vidigos la graveco de nia privata, de ĉiu aparta, laboro en la komuna rondo. Ĝis tiu tempo ni ne povas pretendi eminentecon. Kaj oni — ĉiuj! — sentu en tiu *mi*, unue, kaj ekster, kaj krom ĉio alia, sian propran *mi'*on.

Ne nia nuna paveca parademo, estos ŝatata, kiel valorajo; sed kontraŭe : ju pli en modestecon, en ĝusta memestimo, plenumiĝos nia tasko, des pli multe ĝi meritos ĉies laŭdon.

Ni ne tro alte nin taksu : ni klopodu nin ĝuste koni. Jen nia plej forta ŝildo.

Kaj jen niaj, ankoraŭ, plej fortaj armiloj : *l'espero, l'obstino kaj la pacienco.*

JOSEF GRAU

Hispana Konfederacio

EN la monato Aŭgusto mi rezonis, en ĉi tiu gazeto, la konvenon de kreo de Konfederacio, konforme kun la opinio de S-roj Piñó, Perogordo kaj Pujulá, kaj aldiris ke la unua tasko de Konfederacio estas kavi gazetorganon. Mi ankaŭ proponis, ke KATALUNA ESPERANTISTO estu tia organo.

Profitante mian libertempon, kaj kune kun mia edzino, mi vizitis en Novembro Zaragoza'n, Barcelona'n, Valencia'n kaj Madrid'on, sekve la grupojn tie starigitajn.

En Barcelona mi sciigis, ke la Kongreso de Vilanova i Geltru akklame decidis subteni la tuj starigitan HISPANA ESPERANTISTA KONFEDERACIO'N; ke KATALUNA ESPERANTISTO akceptis fariĝi eventuale ĝia organo ĝis kiam la konfederacio opinios necesa la publikigon de definitiva organo. En tia okazo KATALUNA ESPERANTISTO refariĝos organo de la K. E. F. kaj ĉi tiu federacio subtenos la gazeton, definitiva organo, laŭ la starigota regularo.

En Valencia mi havis la plezuron saluti S-rojn Piñó, Novejarque, Duyos, Gimenez Loira kaj kelkajn aliajn de la grupo *Antaŭen*. Mi konkludis el ĉio kun ili pritraktita, ke S-ro Gimenez Loira ne plu reaperigos «La Sono Hispana». Ili ĉiuj estas pretaj apogi kaj subteni KATALUNA ESPERANTISTO.¹

En Madrid mi parolis, sed malmulte, kun S-ro Mangada pri la Konfederacio kaj gazeto.

Post la supre cititaj decidoj de la Kongreso de Vilanova restas nur al ĉiuj regionoj, provincoj aŭ grupoj formi la koncernan federacion por starigi la HISPANA KONFEDERACIO'N, ĝian regularon, organizon k. t. p.

Konvenas ke ĉiuj hispanaj esperantistoj konvinkigu, ke ni devas starigi kiel eble plej rapide taŭgan por la propagando organizon kaj rekomenĉi gravan propagandon, tiel necesan en la nunaj internaciaj cirkonstancoj.

VICTOR O. DE ALLENDE

Vojinĝeniero

1. La listo de abonintoj de *La Sono Hispana* estis liverita al mi. Por tiu amika helpo ni plej kore dankas. (*Nota de la Redakcio.*)

Sopiroj¹Devizo : *Non bis in idem*

Dum multaj per sopiro
kvieton trovas,
al mi sopiroj pluan
ĉagrenon donas;
mi ne komprenas:
vivigo por l' aliaj
mort' por mi estas.

Feliĉa l' olven' via,
ho hirundetoj!
printempon ĝi anoncas...
al vi bonvenon!
Tamen por ĉiam
de longe la printempon
mi perdis, mian.

La kant' de suferanto
estas sopiro
vaganta tra l' aero,
tra l' infinito...
multaj kuniĝas,
kaj tiam la ventegoj
blekas timigaj.

Mi kredis min, trafinta
fine la celon *
mortigi mian amon,
ho, naiveco!
Kiel fenikso,
ĝi renaskiĝas forta
el siaj cindroj.

Ke mi devas ja fini
mian ĉagrenon,
neniu ĉar eterne
daŭras sufero?

Unu ekzistas:
en mondo sen patrino
resti por ĉiam!

Patro diris, feliĉon
mian zorganta:
vi lernu, vi kleriĝu,
fariĝu saĝa...
patrino mia,
kisante min, nur diris:
fil', estu virtol'

La floroj ornamantaj
vian fenestron
ĉiumatene montras
fluidajn perlojn;
de l' koro mia
la larmoj estas ili...
plor' rosiĝinta.

De velboat' mi vidis
dum longaj horoj
l' iradon malrapidan
en horizonton...
de l' perfid' via
samiras la memoro,
sammalrapidas!

Mi vidis grandan fajron
brile brulantan
kaj cindron nur produktis
la brilo fajra...
tiel de l' vivo
plej brila, post la morto
restas nur cindroj.

ARTUR DOMENECH

1. Premiita en la V^a Internaciaj Floraj Ludoj.

Agonio¹

DEVIZO : *Estas tradukaĉo plej bona ekzercado*

Mi, en miaj tempoj de knabo, konis kuraciston, kiu ĉion sanigis. Neniam li lasis iun malsanulon mortiĝi. Se li nun estus tie-ĉi, malfeliĉa Karmeno! Ja ŝi eliĝus el ĉi-tiu. Sed nun, ho, ve! li mortis : estas al li nepove porti konsolon al familioj, kiel li kutimis. Se vi estus lin vidintaj kontraŭ malsanulo, je kia ajn malsano, li ja ne multe hezitis! Li lokis sin apud la kapejo de la lito kaj kun fingro sur la pensilo, pensade kaj medite, traserĉis tie kaj apude interne de la frunto la tutan sciencon, kaj post ne multe, li eltiris longan krajonon el la poŝo kaj vi estus vidintaj, kiel li skribas rapide... rapide...

— Je multo li devis scii!

— Pri ĉio li sciis. Tamen, kiom li havis da skribo, mankis al li da parolo. Li estis senvorta kiel mia mulino mortinta ĉe Pasko, kiu faris, faradis, kaj nenion diradis. Kaj, do, li, skribe kaj skribe, sed tiamaniere, ke vi, filo Giu, ĉeestinta lernejon, estus kompreninta eĉ ne guton, ĉar ĉia skribitaĵo de lia mano, *tras tras*, kvazaŭ senatente, estis farita por esti legebla nur de la apotekisto kaj de neniu alia. Ĉu vi komprenis?

— Nu! nenion mi diris!

— Do, kiam la receptaĵo estis veninta en la domon, ja ĝi estis kiel oleo en lampon : la malsanulo saniĝis. Sed li, pri kio estis pli sperta, estis por la kuracado de la kapmalsanoj.

— Ĉu eble hemikranio?

— Nu! fi! Ĉiam vi estos sama, abismiganto de muloj! Mi volas diri tiujn suferantajn malsanon de malsaĝo, kiajn ni ĉiuj konis : la frenezuloj, fine! Li prenis la malfeliĉulon, kiu suferas ekkolerojn aŭ lunfazojn, kio por la okazo estas same, eĉ se li estis el tiuj prenitaj de tia speco de manioj, kiujn oni ne povas teni hejme; prenis lin, mi diras, metis lin, forte premante lian kapon, inter siajn genuojn, elpoŝigis tranĉilojn kaj tondilojn, kaj vi estus vidintaj, kiel li levas la kapŝelon, mallonge serĉas kiel en poŝo interne, refermas, kun-

1. Premiita en la V^o Internaciaj Floraj Ludoj.

kudras la haŭton; bandaĝojn, ŝmirajojn kaj ĉarpiojn, ok tagojn en lito, kaj al kampo-laboro sanigite por ĉiam plu en la vivo.

Ĉiuj kvar transportistoj alproksimiĝadis unu la alian, kvazaŭ por komuniki al si varmon. La lanterno pendanta de la plafono donis malklaran lumon, plenigante la grandan ĉevalejon per strangaj ombroj. Sur la tablo, la ludkartaro, ne tuŝita ankoraŭ, kaj cirkaŭe restis la viroj envolvitaj en siaj manteloj, spite la varmelspiro de la stalo. Ekstere neĝis kaj la malvarmo ŝajnis filtriĝi tra la muroj. La kvar viroj ne trovis plezuron, tiun nokton, restante silentaj kaj kuŝantaj, kaj parolis, paroladis, kvazaŭ volante mortigi plej rapide horojn tro longedaŭrajn. La filino de la gastejmastro elfiniĝadis; kaj se la viroj hazarde silentis momenton, ili pli rimarkis la bruojn de la bestaro, la hufobatojn, aŭ la ies ĉevalan maĉadon: instinkte ili aŭskultis kun atento kaj ŝajnis, ke ili aŭdas la molan falon de la neĝeroj ekstere kaj super, ĉe la domo, la iron kaj revenon de paŝoj, kaj streĉante aŭskulton iu eĉ atingis aŭdi la daŭran kaj angoran spiregon de tiu, kiu antaŭ kelke da semajnoj, estis belkreska fraŭlino kaj nun per unu sola fadeno alkroĉas sin al la vivo.

Dum la momentoj de silento pli ol unu rigardis al la pordo, atendante la aperon de la gastejmastro, subite, post minuto, dironta, ne preterpasinte la sojlon, ke ĉio estas finita.

Tial ĉiuj klopodis, ke la silentoj estu tre mallongaj kaj reprenis konversacion; sed nur venis al ilia penso aferoj pri malsanoj kaj malfeliĉoj.

— Kaj kiel okazis, ke mortis tiu fama kuracisto?

— Tute certe mi ja ne bone scias, ĉar mi, pro aferoj kies sciigo ne interesas vin, ne plu vojaĝis tra tiu regiono. Tamen mi estas certa, ke li estis suferonta tian samspecan malsanon, kian li kuracis. Memoriĝas al mi bone, ke iun tagon, irante de Amer al Sankta Pau (pri kio mi estis aŭdinta diri, sed mi ne kredis) mi estis alestanta al plej stranga afero el tiuj de mi iam viditaj. Mi iris, do, kiel, mi diras, de Amer al Sankta Pau kaj la nokto estis ne pli bona ol tiu-ĉi; en farmdomo de Ansjes mi estis kontraktinta kelkajn porkidojn kaj du sakojn da terpomoj (mi rememoras kiel nunan okazon, kvankam forpasis jam fasko da jaroj) kaj kiam mi penetris kun miaj muloj en la arbaron, ekvidiĝas al mi la normanda ĉevalino de la kuracisto, alligita al kork-arbo, pro kies karakteriza aspekto, mi facile divenis ŝin; tia ŝi restis en mia memoro, ke mi estus ŝin koninta eĉ meze de la foiro de Sankta Mikaelo. Mi haltas, mi proksimiĝas kaj mi vidas antaŭ mi la kuraciston, kiu rejetas sin sur teron kaj splitigas sian kapon kontraŭ la kverkoj, tiele ke li aspektas spiritposedite. Mi, vi-

dante viron tiel scian en tia ago, sentis ian ĉagrenon... Sed ankoraŭ mi kuragiĝis diri al li. — Kion diable, vi faras tie-ĉi, sinjoro kuracisto? Ĉu vi ne vidas, ke vi fendos al vi la kapon? — Kaj li tiam subite ĉesis fari strangajojn, rigardis min per malgajaj okuloj, kaŭzantaj respekton tiel, ke mi mem, tiam juna kaj fraŭlo, sentis ektimon; ŝajnis al mi, ke li ne bone rigardas min, ĉar mi estas lin malhelpinta de tasko al li plaĉa kaj kvazaŭ mi ankoraŭ aŭdas lin, — Ha! *Bielo'* — li diris. — Se tiel same, kiel mi malfermas tiujn de la aliaj, mi povus malfermi la mian, la kapon, por scii, kio estas en ĝia interno tiom min suferiganta!

La maljunulo silentis momenton, ĝis kiam ekdiris *Leporo*, maturaĝa transportisto.

— Nu! *Bielo'*! Vi estas ja sperta homo; sed malmulton mi kredas el tio, kion vi diris. Mi ne ŝatas la kuracistojn. Jen! Certe pli ol paro el ili supreniris viziti Karmenon. Mi estimas pli la *salviston*¹ kiu loĝas en Ĝirona, por kiu estas nenio nedivenebla, kaj kiu faris tiajn kuracojn... tondr'!... ke la kuracistoj, ĉiuj staras al li sub la ŝuoplando.

— Kviete, kviete, *Leporo!* Ĉiam vi estos pli besta ol tiuj, kiujn vi kondukas. Ne estas ĝustahoro por frapi la tablon kaj brui.

— Do, laŭte aŭ mallaŭte, mi diras ke mi ne alkoncentas; kaj se mi tion diras, mi jam scias la kialon, — diris *Leporo* kun mieno obstina. — Ankaŭ ĉe min mi venigis kuracistojn, kaj neniam mi vidis ilin certaj pri farotaĵo: tial oni nomas ilin *dubtoroj*, ĉar ili ĉiam dubas.

— Vi estas ja malsaĝulo! Ha, prave. Mi jam aŭdis diri pri tio. Ĉu ne estas la kuracisto de Castellfullit, kiu mangiĝis al vi paperon?

— Tutvere, nu! Al ĉiu povus okazi simile. Li diris — mia edzino ankaŭ alestis — ke li receptos al mi papegetojn. Kaj nu! Kion mi devis fari? Kiam ili alvenis el la apoteko, mia edzino donas ilin al mi kaj mi ilin mangas. Ĉu ne estas dirite, ke oni devas fari ĉion ordonitan? Sed, estas dirinde: malgraŭ ke ili estis bone falditaj, diable! kiel malfacile estis engluti ilin! Bonŝance, ke mia edzino donadis al mi buljonon, kaj kun peno ili povis malsupreniri ĝis la ventro. La alian tagon venis la kuracisto, kaj kiam mi plendis, ke lia medikamento ne estas facile englutecbla, li ekridas kaj ridadas, kaj zorgis diskonigi tion tra la tuta vilaĝo, mi ĝin scias! Nu, do, kion mi devis fari? De tiam mi volas servodungi nenium alian kuraciston.

1. Tiel estas nomataj en Katalunlando la supertiĉaj resinigistoj.

— Eĉ por via edzino, ankaŭ ne? Kaj kiel fartas via edzino, *Leporo*? Kiel iras ŝia okulmalsano? — Ja estas tre malbela, efektive, via edzino!

— Ĉiam pusigās al ŝi la okuloj, precipe la maldekstra, tiele ke mi diras, ke eble putrigās al ŝi io interne la kapon, kaj ŝi ankoraŭ pli koleras.

— Kiel malsaĝa vi ja estas!

— Jen, nu! ne tiom, kiel multaj aliaj! Vi ja ripetas tro ofte tion, *Bielo*¹. Mi povas certigi al vi, ke se mia edzino mortus, Dio aŭ la diablo ŝin forportus, ne tiom mi ĉagreniĝus, kiel la gastejmastro pro sia filino. Mi ĵuras, ke mi ne estus tiel malsprita!

La aliaj ridis kaj silentigis *Leporon*, tial ke ne estis komparinda lia edzino, tiel malbela, al Karmeno, tiel juna, agrabla kaj bela.

Malfermiĝis la pordo de la strato kaj, samtempe kun malvarma blovo, eniris belaspekta fraŭlo, kiu tute serioze skuis la neĝon el la mantelo kaj el la *baretano*,² kaj kun bruego de galoŝoj alproksimiĝis al la transportistoj, demandante:

— Kiel ŝi fartas?

— Ve! Malbone. Afero je kelkaj horoj, ŝajne. Oni jam diris al mi la alian fojon, ke vi estimas Karmenon. Kaj certe, laŭ tio, kion mi ekdivenis, ŝi ankaŭ portis al vi estimon.

— Portis, vi jam bone diras!

Kaj la fraŭlo restis muta kaj serioza, apogante sin per kubuto sur rando de la tablo.

Leporo rompis la silenton.

— Kia nokto! Nek por lupoj!

— Ĉu lupoj, vi diris? Eble vi estas vidinta nenium, vi, kiu parolas.

— Neniam mi estas renkontinta lupon, sed hieraŭ mi renkontis serpenton, kiu min ektimigis. Mi troviĝis ne tre malproksime de la arbaro de *San Teĵ*, kiam subite ĝi prezentiĝis, tiom granda, kia ĝi estas, dika kiel femuro. Mi estis fraponta al ĝi vergobaton, sed...

Unu, kiu ankoraŭ ne estis malferminta la buŝon, diris:

— Se tiom dika ĝi estis, ne povas esti alia, krom tiu de la flava lilio. Ĉu ĝi ne havis flavlilion tie sur la kapo?

La gastejestro persone prezentiĝis ĉe la sojlo de la interna pordo. Tio estis la vizio, kies aperon la viroj atendis de unu al alia momento. Ne moviĝante de la pordokadro, li diris:

— Ĉio estas finita!

1. Tipo kataluna ĉapo.

Eĉ atente aŭskultante oni ne aŭdis la stertoron de la agoniantino. Ekstere neĝis pli kaj pli intense, kun obstina konstanteco; la neĝo amasiĝis en la stratoj, ŝajne ŝvelantaj, kvazaŭ ili volus enmurigi la antikvan gastejon, kie ĵus finiĝis tiu fraŭlino freŝa kaj gaja, kiu logis ĉiun vojiranton.

La kvar transportistoj stariĝis, kaj la junulo, serioza kaj ĉagre-nita, sen eĉ vorto sur la lipoj, kondensante la tutan animon en geston, demetis la *baratenon* kaj reĵetis ĝin teren.

Katalune verkis JAUME MASSÓ TORRENTS

Tradukis ARTUR TORNÉ TURULL

La esperantistaro funebras:

Harold Bolingbroke Mudie

la prezidanto de la *Brita Esperanta Asocio* kaj de U. E. A., membro de la *Lingva Komitato*, ĉefa organizinto de la III^a Universala Kongreso de Esperanto en Cambridge, eldoninto de la unua brita esperanta gazeto, eminenta samideano, altvalora kaj entuziasma pioniro, mortis pro aŭtomobila akcidento en Francujo, la 6^{an} Januaro 1916^a.

Al liaj gepatroj kaj al la *Brita Esperanta Asocio* ni prezentas nian sinceran kondolencon

Niaj nunjaraj kongresoj

VII^a Kongreso de Kataluna Esperantista Federacio

I^a Kongreso de Hispana Esperantista Konfederacio

Reus : 11, 12, 13 Junio 1916

LA Organiza Komitato ricevis diversajn demandojn, rilate la Kongresojn, kiuj montras ke la VII^a Kongreso de nia Federacio atingos sukceson kompareblan al tiu de la antaŭaj, kaj ke la I^a Kongreso de la Konfederacio montros, ke tiu ĉi bone kapablas preni sur sin la taskon starigi en Hispanujo nian karan lingvon.

Por ĉesti la Kongresojn oni bezonas nur fariĝi membro de la HISPANA KONFEDERACIO, aliĝante al la Federacioj, kiuj ĝin konsistigas. La koncerna membrokarto rajtigas la ĉeston kaj partoprenon en la kongresaj solenoj. Ankaŭ la abono al KATALUNA ESPERANTISTO, kiu donas la rajton de K.E.F.-ano, sufiĉas por rajtigi senpagan ĉeston en la Kongresoj.

Por faciligi veturadon al Reus la O. K. petis de ĉiuj hispanaj fervojoj rabaton por la kongresanoj, kies buĝeto malpliĝos per tio. Kiam la rabato estos firme konsentita, la O. K. sendos al ĉiuj hispanaj grupoj, kaj ankaŭ al izolitaj samideanoj, kiuj tion petos, la cirkuleron per kies helpo ĉiu povos antaŭkalkuli siajn elspezojn por partopreni en la Kongresoj.

Sciigoj el multaj urboj garantias la alveturon de multe da personoj; ĉefe en la urbo de nia lasta kongreso eĉ multaj neesperantistoj deziras ĉesti tiun en Reus allogite de la beleco de la kongreso en Vilanova. Ankaŭ el Zaragoza, en la sidejo de kies grupo, *Fratego*, S-ro Maynar faris paroladon pri la de li vizititaj kongresoj de K. E. F., certe venos al la I^a Kongreso de la HISPANA KONFEDERACIO granda nombro de samideanoj.

Ni insiste petas ĉiun personon dezirantan partopreni la kongresajn festojn, sentime turni sin al la O. K. kun la koncernaj demandoj necesaj por efektiviĝi la deziron. Estos plezure por la membroj de la O. K. respondi ilin.

Estas necese por la bono de nia ideo, ke niaj nunjaraj kongresoj atingu helan sukceson. Samideanoj, helpu al ĝi!

VIⁿⁱ Internaciaj Floraj Ludoj

EKSTERORDINARAJ TEMOJ

- IX. De PROVINCA DEPUTITARO DE TARRAGONA. — TEMO : *Laŭvola*. PREMIO : Artaĵo.
- X. De ESPERANTISTA GRUPO «GERONA ESPEROS», de Girona. — TEMO : *Al la plej bona traduko de la klasika tre konata Madrigal de Gutierre de Cetina*. PREMIO : 50 pesetoj (20 Sm).
- XI. De MILITA KOMANDANTEJO DE REUS-DISTRIKTO. — TEMO : *Laŭvola*. PREMIO : Arta objekto.
- XII. De LIA EKSCLENCA MOŝTO SINJORO ENRIC PRAT DE LA RIBA, prezidanto de «Mankomuneco de Katalunujos». — TEMO : *Laŭvola*. PREMIO : Unu ekzemplero de la Jarlibro de «Institut d'Estudis Catalans».
- XIII. De KONSTITUCIA URBESTRARO DE TARRAGONA. — TEMO : *Laŭvola*. PREMIO : Artaĵo.
- XIV. De ESPERANTA TARRAGONPROVINCA LIGO. — TEMO : *Originala versuo povanta taŭgi kiel devizo de la E. T. P. L.* PREMIO : Titolo de Honora Membro de la Ligo.
- XV. De KATALUNA LIGO DE KATOLIKAJ ESPERANTISTOJ. — Eldono kune kun la traduko de la verko atinginta la premion de la unua eksterordinara temo. La laŭreato ricevos 50 ekzemplerojn el la eldonaĵo.

EN PROKSIMA NUMERO:

EN MAJA TAGO

EL VÍCTOR BALAGUER

TRADUKO DE MARIAN SOLÀ

PREMIITA EN LA VI^a INTERNACIAJ FLORAJ LUDOJ

Miniaturo romantika¹

DEVIZO : *Kiel etendita pava vosto*

Mirikoltis por vi, ho amatino, la plej delikatajn el la floroj, kiuj per sia parfumo rave odorigis la verdan kamparon. Mi kunligis por vi milde freŝajn violejn kun blankaj lekantoj, kaj aldonis la herbojn odorajn, kiujn naskas la fluo de akvo. Kaj resonis en tiu bukedo la ĉarma amkanto de la najtingaloj, harmonia murmuro de arbaroj kaj belsona bruetado de fontoj. Kaj ĉiu floro iluzion entenis, peto estis en ĉiu aromo kaj en la tuto, amo mia. Mi proponis al vi la bukedon, kaj malŝate vi ĝin malakceptis per gesto de ofendita reĝino.

Kompaton, amatino!

Donaco mia ne havas la ĉarmon de palpebruma brilado de steloj; mankas al ĝi la grizbluo de l' monto, kiun luno arĝentas, la ora flavo de suno somera kaj la impona sonado de l' akvo de rivero falanta en abismon. Sed ja ĝi entenas sincerecon de koro amanta, naivecon de miaj sopiroj kaj fajron de virga pasio.

Animon de junulo.

Ĉu vi rifuzos ĝin ankoraŭ? Kion vi volas, ke mi oferu por atingi la favoron de via ĉarma rideto? Ĉu vi postulas grandan trezoron ŝanĝedononte vian amon?

Kaj vi diris per vĉeo gracia : Gloron vi devas alporti!

Ĉu vi memoras, ho amatega, la helan tagon de tiu respondo? Vi konstatis jam nun, ke la Gloro konsistas por mi el nur via amo? — Kisis la Poeto sur la lipoj de l'edzino, loge similaj al ruĝaj diantoj printempaj, kaj, responde, ŝia buŝo de diino jeson eldiris.

Kaj super ili, — Gloro de Amo — flosis hela rozkrono.

MIQUEL DE SA COT

1. Unua mencio en la V^o Internaciaj Floraj Ludoj.

ENLANDA MOVADO

«HISPANA SOCIETO P. P. ESPERANTON. — Lasta cirkulero — Solviĝo de la Societo. Karaj kunsocietanoj:

Senutile ni atendis favorajn respondojn al nia lasta Cirkulero. Tio estas: respondojn, kiuj enhavus nomaron de kleraj samideanoj, kiuj entuziasme aŭ almenaŭ bonvole prenis sur sin la taskon direkti nin.

La plej granda parto de tiuj respondoj voĉdonas kiel antaŭe: ke «Hispana Societo» pro nenia motivo mortu; ke ĝi loĝu en Madrido, kaj tiel plu; sed neniu proponas nomojn de personoj, kiuj akceptos postenojn en nia Centra Komitato. Nur du respondoj opinias, ke ni devas helpi la Konfederacion.

Ni jam diris en la lasta paragrafo de nia antaŭa Cirkulero, ke se ni ne ricevus kandidataron por la nova Centra Komitato ni ĉesus funkcii. Ni jam tion faras. Sed anstataŭ demandi kion ni faros kaj kie ni sendos nian tutan havaĵon, ni konsultis nian Regularon, kaj tiu ĉi ordonas per ĝia artikolo 14^a kion ni devas fari; tio estas: elspezi la restantan monon en propagando de Esperanto.

Do, en la lasta kunsido de nia Centra Komitato, kiu okazis la 5^a de la nuna monato ni decidis: Solviĝo de la Centra Komitato. Fordoni al nia loka Sevilla Esperantista Grupo ĉiujn niajn paperojn, librojn, broŝurojn kaj arĥivon, por tio, ke ĝi bonvole ilin gardi. Resendi la kotizaĵojn al ĉiuj el niaj kunsocietanoj kiuj jam pagis tiun de 1916^a. Pagi la poŝtelspezojn de la antaŭa monato, tion de la nuna cirkulero, kaj elspezi la reston en ĝenerala propagando de Esperanto, laŭ opinio de nia Esperantista Grupo.

Fakte nia HISPANA SOCIETO p. p. ESPERANTON mortis.

Se ĝi estas neevitebla bezono por nia nacia esperantista vivo, ĝi iam revivigos. Tiukaze ĝi nur profunde dormas.

Kun bedaŭro ni ĉiujn niajn fidelulojn samideane salutas.

Sevilla la 10^a de Februaro 1916^a. — La Eksprezidanto, *Trinidad Soriano*.
La Ekssekretario, *Carlos Martínez*.

Niaj amikoj bonvole relegi la lastajn paragrafojn de la artikolo pri la *Hispana Esperantista Konfederacio* aperinta en la lasta numero de KATALUNA ESPERANTISTO. Oni relegu ankaŭ la opinion de S-ro Inglada, kiun ni publikigis en nia lasta antaŭkongresa numero, kiun ni rekopias:

«Se Hispana Societo devus dissolviĝi kaj post ĝi naskiĝus tre vivoplena Federacio aŭ alie nomita societo, ĉu tio ne estus granda progreso kaj kaŭzo nur de goĝo? — Ĉu ni ne devas interkonsenti nur pro la nomo de la aferoj, ne pro ilia fundamenta esenco? Kia kontraŭaĵo starus se la celon de la Hispana Societo plenumus pli sukcese alia kun malsama nomo anaro? Ĉu per la nova organizaĵo ni certigas nedisputeblan sukceson de la esperantista movado en nia pa-

trujo? Ni devas, do, senŝanceliĝe akcepti kaj iri antaŭen, ĉar restado estas morto kaj progresado, vivo.

Restado estas morto! Donsaĝe, ke una fojon ankoraŭ tiu frazo plipraviĝis.

Al vi, membroj de *Hispana Societo*, kiaj voĉdonis ke ĝi «pro nenia motive mortu», ni volus vidigi klare nian puran entuziasmon; ni volus pruvi, kiel multe ni konsentas kun la laste citita frazo de S-ro Inglada, kaj kiel, sekve, ni klopodas kaŭze de tiu entuziasmo, ke restado nin ne mortigu. Ni volus nur sukcesi vekti viajn sciivolemojn kaj venigi vin al ni, rigardi, kiaj ni estas.

Kaj ni estas certaj, ke kiam vi ĉiuj nin ĉiujn estus konintaj, vi ŝanĝus vian opinion kaj se ĵus nur du respondoj opinias, ke ni devas helpi la Konfederacion, tiam certe ĉiuj restantaj membroj sensuspekto aligus sin al la opinioj de tiuj du personoj, kiuj praktike *akceptis senŝanceliĝe kaj iris antaŭen*, gviditaj de tiu entuziasma kaj laborema samideano, kiu spite siaj multaj klopodoj liveritaj al H. S. senpartie konstatas la faktojn kaj trovas ankoraŭ kuraĝon nuligi sian ĉagrenon pro sensukceso, kunlaborante al la tasko starigi la Konfederacion.

Samideanoj, pripeusu bone! Ĉu ne estas same kunligi vin sub unu aŭ alia nomo, se nur tiu respondas al pura sento de Esperantismo? Vi marŝu, do! Ne restu senmove! *Restado estas morto!*

Senlaciĝe antaŭen sub la standardo de HISPANA ESPERANTISTA KONFEDERACIO!

— Por komplezi la peton de multaj samideanoj ni publikigas la adreson de nia kara pioniro S-ro Fred. Pujulá, kiu per ĉi tiuj linioj esprimas sian koran dankon al la multaj personoj, kiuj atestis al li sian simpatian.

Adreso : 305e Régiment d'Infanterie, 24e Compagnie, Secteur Postal 58, Francujo.

Certe oni aŭdas kun plenkura sciigon, ke nia samideano S-ro Josep Mattes, kiu de tiom da jaroj loĝis ĉe ni, pri kiu oni sciis nenion de tuj post la komenco de la milito, estas militkaptito en Germanujo. Unu el liaj kunuloj, reveninta en Francujon kaŭze de la interŝanĝo de nemilitaŭgaj soldatoj, alportis kun si fotografajon de militkaptitoj, en kiue stas bone videbla la bildo de S-ro Mattes.

Ni multe ĝojas, ke la supozoj, ke li mortis, montriĝis eraraj.

BARCELONA. — Ĉe la Homeopatia Kuracista Akademio S-ro Josep Grau malfermis, laŭ peto de la Societo, la 7ma de Februaro kurson de Esperanto por la kuracistoj, el kiuj 8 ĉeestas la klasojn, kiuj okazas lunde kaj ĵaŭde de la 10ª ĝis 11ª vespere.

— En la lasta ĝenerala kunveno de *Esperanto kaj Patriujo*, oni elektis la jenan komitaton. *Prezidanto*, S-ro J. Blanch; *Vic-Prezidanto*, F-ino E. Fontanillas; *Sekretario*, S-ro F. Freixas; *Vic-Sekretario*, S-ro E. Costa; *Kasisto*, S-ro M. Rodriguez Cabós; *Kalkulisto*, S-ro J. Saborit; *Bibliotekisto*, S-ro J. Casanovas; *Voĉdonantoj*, S-ro H. Roig kaj F-ino R. Berdemás.

En la sama kunveno oni elektis por la *Propaganda kaj ekshursa Fako*,

S-ro J. Blanch, *Prezidanto*; S-ro M. Rodriguez Cabós, *Sekretario*; F-ino E. Fontanillas, *Kasistino*; F-inoj R. Berdemás, M. Costa, J. Costa kaj S-ro J. Romagosa *Volondantoj*.

Tiu Societo la 23^{aa} de Januaro, vizitis la presejon de «El Dia Gráfico», la vizito estis tre sukcesa ĉar partoprenis en ĝi pli ol 70 geĉeestantoj; la ĵurnalo publikigis fotografajon de la vizitintoj.

— La 23^{aa} de Februaro *Nova Sento* en sia nova sidejo, str. Enna 156, malfermis kurson, kiun ĝi reklamis sukcese per afiŝoj.

La nova komitato de la grupo konsistas el sinjoroj: *Prezidanto*, J. Canales; *Vic-prezidanto*, J. Gaya; *Sekretario*, E. Güll; *Vic-sekretario*, J. Poch; *Kasisto*, V. Armengol; *Kalkulisto*, E. Masagué; *Monkolektanto*, F. Mesa.

— La denove starigita grupo *Libero*, kies sidejo troviĝas ĉe la Laborista Societo, str. Mercaders, 25, aliĝis al la K. E. F. Nian saluton al la nova kunbatalanto!

MOLINS DE REI. — La 24^{aa} de Januaro okazis la ĵara ĝenerala kunsido de *Sielanoj*; la kunsidantoj elektis la ĵenan komitaton por la ĵaro 1916^a: *Honora Prezidanto*: Pastro N. Pomès; *Prezidanto*, Antoni Canals; *Sekretario*, Enric Madorell; *Kasisto*, Lluís Santacana; *Bibliotekisto*, Francisco Vilagut. — *Korespondanto*.

TERRASSA. — La 23^{aa} de Januaro oni festis en la grupo la disdonon de premioj de la konkurso laste okazinta; post la legado de la sekretaria raporto ricevis premiojn S-roj Alavedra, Solà kaj Chater; subpremiojn S-roj Martí, Casanovas kaj Girona.

— La 6^{aa} de Februaro la grupo *Lumou* dediĉis feston honore al ĝlora poeto Joan Maragall; la sidejo de la grupo estis malvasta por enteni ĉiujn siajn samideanojn; en ĝi partoprenis per legado de poezioj kaj prozaĵoj de la senmorta poeto, niaj fervoraj esperantistoj F-inoj Cantarell, Sícart kaj Viver kaj samideanoj S-roj Alavedra, Grané, Girona, Martí, Figueras, Chaler, Casanovas, Ventura, kaj Solà; post ĝia fine urbkonsilanto S-ro Colomer parolis laŭde al Maragall kaj al Esperanto.

— La 20^{aa} de Februaro antaŭ la grupanoj de *Lumou* S-ro Josep Grau faris en Esperanto prelegon pri Radioj X, kun koloraj desegnaĵoj ilustrintaj lian disertacion. — *La Korespondanto*.

ZARAGOZA. — Grandsukcese daŭras la monataj paroladoj en la esperantista klubo. La 6^{aa} de februaro S-ro E. Redondo, staba kapitano, instruis kaj amuzis la multenombrian ĉeestantaron parolante pri la deveno de la kvinpinta stelo kaj ĝia similo kun la larĝo-manikaj magiistoj, starantaj kun la piedoj dismetitaj kaj kun la pinta ĉapelo celanta ĉielen (magio blanka), kaj la kapra kapo kies kornoj kaj oreloj estas kvar pintoj dum la barbo, kiel kvina pinto, celas teren (nigra magio). Ankoraŭ intermetante belegajn rakontetojn, li faris originalan strangan gramatikan studon de nia lingvo kaj de ĝiaj elementoj, kiu ofte estis interrompita de gajaj rideoj de la aŭskultantoj.

Ĉiuj varme gratulis S-ron Redondo pro lia laboro kaj dankis lin por lia bela parolado.

S-ro Emilio Gastón, grava kaj antikva ploniro de Zaragoza, estis la unua parolinto de 1916^a. Dimanĉon 16^a de januaro okazis lia parolado, kiu li komencis, dirante ke li parolos pri nenio, tio estas, pri nenia temo, kaj tiel li faris, pruvante sian facil esprimon kaj celante pravi, ke pretigi paroladon estas afero, kiun ĉiu membro de nia grupo povas fari, sekve, kiun ĉiu fari devas. Fine kiel ekzemplo de temo, li priskribis sprite sian ĉiutagan kunsidon en kafejo «Ambos Mundos» kaj konsilis ke ĉiuj ĝesperantistoj paroladu elektante kiel temo, almenaŭ ian aferon de sia ĉiutaga vivo. La multenombra ĉeestantaro varme aplaudis S-ron Gastón kaj promesis ne forgesi lian konsilon. — *M.^a del Camino Tomás.*

SEVILLA. — Jaŭdon la sesan de januaro, nia senlaca propagandisto kaj de ĉiuj amata Prezidanto, S-ro Trinidad Soriano, regalis per granda festeno, la ĝeanojn de la ĉi tiea Esperantista Grupo. La festo okazis en granda salono de la «Ekonomia Societo de Amikoj de l' Lando», kie nia grupo havas sian sidejon. La salono ornamita per esperantaj kaj hispanaj flagoj kaj aliaj belaj esperantaĵoj, havis superbelegan aspekton.

Je la dua posttagmeze kaj kiam la ĉarma fraŭlino estis alveninta, oni kantis ĥore la himnon «La Espero» de nia kara majstro Zamenhof, kiun tre bone fortepiane ludis, F-ino Maria Baturones.

Post la himno-kanto, nia karega S-ro Soriano okupis la prezidan lokon ĉe la table kaj apud ĝi sidis, D-ro Castro Vilar, Komandanto S-ro Auñón, la D-roj A. Sáez kaj J. Cervantes, gefraŭlinoj Pérez de Cárdenas, kaj Alcaide Munilla, F-ino M. Baturones, S-ro J. Machuca, F-inoj T. Santaolalla, T. Manjon, A. Mansilla, C. López, E. Pérez del Campo, J. O'Shee, S-roj Manuel Sánchez, Carlos Martínez, S-ro Rafael Fiol, S-ro Marcelo Rufo, la vic-urbestro S-ro E. F. y García de la Villa, S-ro A. Carrera kaj multaj aliaj.

La menuo estis bonega; oni malplenigis multajn botelojn da «Manzanilla Esperanto». Dum la manĝado oni parolis tute Esperante kaj ĉiunmomente aŭdigis gajaj spritaĵoj.

Ĉe la ĉampano, komenciĝis la tostoj. Ĉiuj tostis por la longa kaj prospera vivo de nia Esperantista societo kaj ke ni ĉiuj kun nia kara prezidanto, povu ĝui multajn jarojn tiom da plezuro. F-inoj Maria Baturones kaj C. Santaolalla, eldiris esperante bonegan toston, kiu meritis al ili bruegan aplaudadon.

Post la fino de la festeno, oni faris fotografajon de ĉiuj partoprenantoj, por ĝin sendi al revuo «Unión Ilustrada» el Málaga. Poste, ni multe flancis kun niaj simpatiaj amikinoj, ĝis la oka vespere kiam ni kordolore devis adiaŭ. Sume, ni pasigis tre agrablan kaj feliĉan tagon, kiun certe neniu forgesos kaj ni esprimas al S-ro Trinidad Soriano, nian ĉiaman dankemon. — *J. Machuca.*

GARANTIA KAPITALO DE K. E. F.

LISTO DE GARANTIANTOJ

Antaŭa sumo : 860 pesetoj. — S-ro Bonaventura Castell, 5 ptoj.
D-ro Joaquim Coll, 25 ptoj.

Por kompletigi la sumon de 1000 pesetoj por la garantia kapitalo fiksitan de nia lasta Kongreso, mankas 110 pesetoj.

La garantia kapitalo estos elspezata nur kiam la propagandaj elspezoj kaŭzus deficiton. Tial anstataŭ tuj pagi la monon, oni subskribas la sumon, kiun oni volas, kaj en okazo de defcito la subskribinto pagus ne la tutan sumon, sed *proportie* laŭ la mono de li subskribita kaj la defcito pagota.

Ni invitas, do, nian samideanaron alhelpi la perfektan funkcion de nia organizacio, garantianta ĝin per bonvolaj donacotaĵoj.

Esperantaj gazetoj ricevitaj dum la monato publike
legeblaj en la Barcelona Hejmo de K. E. F.

The Esperanto Monthly (Anglujo), Jan. — *Oriente Azio* (Japanujo),
Dec. — *Le Monde Espérantiste*, (Francujo), Jan. — *La Holanda Pioniro* (Hol-
lando), Jan. — *Esperanto* (Svisujo), Feb. — *Svisa Espero* (Svisujo), Feb.

KORESPONDADO

S-ro B. F., *Venezia* : Findato por akcepto en Flornj Ludoj de konkur-
santaj verkoj estas la 1^a de Majo. — F-ino M. Gallardo, *Villanueva del Arzo-
bispo* : Ni notis vian abonon kaj publikigas anoncon. — S-ro D. I. Dalsman,
Bahía Blanca : Abonon de F-ino C. Buceta ni notis. Dankon. — S-ro F. Diez,
Bilbao : Ni ankoraŭ ne ricevis la raporton, kiun vi aludas. Ni skribas al vi
private. — S-ro F. Piñol, *Barcelona* : Dankon por via gratulo. — S-ro J. Co-
mella, *Vich* : Dankon por viaj klopodoj. Ni notis la novajna aligintojn.

Ĉiu membro de la *Kataluna Esperantista Federacio*, aŭ aboninto al **KATALUNA ESPERANTISTO** rajtos unufoje dum la jaro publikigi malgrandan anoncon, kiu senpage aperos ankaŭ sur *Amerika Esperantisto*

Deziras korespondadon :

- S-ro Nicasio Terrasa, str. Unión, 53, ent.º. Palma de Mallorca.
S-ro Jaime Brossa, str. Lazareto, 23. Barcelona (P. N.).
F-ino Manuela Gallardo y Gómez, Villanueva del Arzobispo, Jaén :
kun virinoj el Argentina, Mexico, Islas Filipinas aŭ el lando hispanlingva.
S-ro F. W. Spencer, Blackloam. B. C. Can. Usono.
S-ro P. At. Kolev, 46. str. Regenska. Sofio (Bulgarujo) : Pri kulturado de abeloj, kokoj, kunikoj, k. t. p.
S-ro Emil Lellèvre, Bureau des Renseignements, 37 Reg. d'Infant. Troyes. Francujo.
S-ro Andrej Sidorov, 7, Gruzovaja ul. Voronej, Ruslando.
S-ro Armand B. Coigne, 243 Bedford Pk. Bvd. New York, serĉas angle kaj esperante rakontojn de diversspecaj abnormalaj psikaĵaj spertoj.

QVADERNS D'ESTVDI

Revista dedicada especialment a Mestres i Professors

Publicació mensual del Consell d'Investigació Pedagògica de la Diputació de Barcelona sota els auspicis de la MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

Preus de suscripció anual

Catalunya, Valencia i Mallorca	4 pesotes
Reste d'Espanya	5 " "
Estranger	5 francs

Número solt : 50 cèntims

Se distribuiràn gratuïtament a tots els mestres oficials de Catalunya i a tots els professors de Centres d'Ensenyança sostinguts per la Diputació

SOCIETOJ KAJ GRUPOJ ALIĜINTAJ AL LA
KATALUNA ESPERANTISTA FEDERACIO AŬ
ABONINTAJ AL KATALUNA ESPERANTISTO

Almería	Esperantista Grupo	Almocojes de Mac Murray
Argentara	Esperanta Tarragon-Provinca Ligo.	
Bahía Blanca (R. Argentina).	Ateneo Esperantista	Patagones, 8
Banyoles	Esperanta Amikaro	Café del Comerç
Baracaldo	Esperantista Grupo (<i>El Baska Esp. Fed.</i>)	
Barbará del Vallés	Esperanta Nesto	
Barcelona	Barcelona Stelo	Marquès del Duero, 88
•	Ĉiam Antaŭen	Poblet, 25
•	Esperanta Fako C. A. de D.	Rambla Santa Mònica, 25
•	Esperanto kaj Patrujo	Sant Simplicí, 6
•	Fervojista Stelo	Princesa, 50, pral.
•	La Rondo	Provença, 156
•	Libera Stelo	Muntanya, 61
•	Libero	Mercaders, 25
•	Nova Sento	Enna, 151
•	Semo (A. E. P.)	Carnò, 30
•	Supren	
•	Universala Frateco	
•	Inst. por vulgarigo de l' Esp. Gaz.	Pen de la Creu, 10
•	Unió Catalanista	Canuda, 14, pral.
Bilbao	Esperantista Grupo (<i>El Baska Esp. Fed.</i>)	
Buenos Aires (R. Argentina).	Esperantista Grupo Socialista (<i>El Baska Esp. Fed.</i>)	
Calafell	Casal Catalá	S. Juan, 782
Cassá de la Selva	Laboro kaj Kulturo	Pon, 2
Falset	Lernejo kaj Mangejo	
Girona	Priorata Stelo	
•	Gerona Espero	Cambea de Comerç
•	Geronprovinca Esperantista Ligo	Pda. St. Domingo, 2, pral.
•	Studenta Juneco	Seminari
La Arboleda	Esperantista Grupo (<i>El Baska Esp. Fed.</i>)	
Manlleu	Esperantista Amikeco	Pont, 38
Martorell	Martorelja Stelo	Independencia, 6
Mieras	Esperanta Fervoro	
Molins de Rei	Stelanoj	Sant Miquel 14
Mollet	Vojantaŭen	Soc. La Aliança
Moskvo (Rusujo)	Esperantista Societo	Lubjanskij pr., 3
Murcia	Esperantista Grupo	Sociedad, 14
Olot	Olot Stelo	Biblioteca Popular
Palafrugell	Paco kaj Amo	Unió, 2
Palma de Mallorca	Esperantista Klubo	Misión, 5, 1 ^a
Reus	Nova Semo	Major, 15
Rubi	Esperanta Burgono	
Sabadell	«Aplech» Esperanta Grupo	Via Massagué, 55
•	Esperanta Semo	
•	Fratego	Caymó, 32
Sant Feliu de Guíxols	Monta Grupeto	
Sant Llorenç Savail	Homara Fratigilo	Serrallonga, 8
Sant Vicens de Torelló	Esperanta Idealo	
Santa Coloma de Farnés	Kamparo	
Sta. Perpètua de la Moguda	Esperantista Grupo	Económica de A. del País
Sevilla	Tarragono Esperanta	Sant Agustí, 4, 2 ^a
Tarragona	Lumon	Nord, 26
Terrasa	Nova Harmonio	Nou, 74
Torelló	Fratego	Dr. Marillo, 12
Vendrell	Flugla Penso	
Ventabolé	Vika Esperantistaro	S. Hipòlit, 14
Vich	Laboro Esperanta	Sant Antoni, 1 i 3
Vilanova i Geltrú		